

[Taanquist]

Vi har til det sidste ikke vidst, hvad indenrigsministeren ville med lovforslaget, om det skulle til anden behandling eller ej, og det forlig, indenrigsministeren åbenbart har indgået med det radikale venstre, blev holdt som en dyb hemmelighed, lige til betænkningen skulle skrives, hvilket har gjort det umuligt at koordinere de ændringsforslag, de forskellige partier har stillet, og det har da også ført til en betænkning, der kan virke noget uoverkuelig.

Nu lader det til, at regeringen ikke har indgået et forlig med det radikale venstre, men et trefjerdedels forlig, idet ministeren stædigt har fastholdt sit forslag om, at det skal kunne lade sig gøre at udmelde børnene af den kommunale børnetandpleje, såfremt de ikke ønsker at benytte det kommunale tandplejetilbud. Det har det radikale venstre åbenbart været imod, idet det nu sammen med os stemmer for et ændringsforslag, der hindrer, at børnene kan udmeldes af den kommunale børnetandpleje.

Desværre har vi ikke kunnet formå det radikale venstre til at vise social forståelse ved at gøre det til en pligt for kommunerne at tilbyde tandpleje til stærkt handicappede personer og plejehjemsbeboere, som ikke får noget tandplejetilbud, fordi de simpelt hen ikke er i stand til at udnytte tilbuddet. Her kunne man måske også spørge kristeligt folkeparti, hvor den sociale forståelse, de altid taler så højt om, er.

Jeg skal ikke gennemgå ændringsforslagene, blot gøre opmærksom på, at hvis man stemmer for de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet eller er medforslagsstiller til, opnår man en række ting inden for de eksisterende økonomiske rammer. Jeg vil gerne understrege, at de ændringsforslag, der er stillet, kan realiseres inden for de beløb, der frigøres i den kommunale børnetandpleje i de kommende år.

Man opnår, at vi får en børne- og ungdomstandpleje til det 20. år. Man opnår også, at stærkt handicappede og plejehjemsbeboere, som vi ved har en ekstremt dårlig tandstatus, får et tilbud om gratis tandpleje, at alle, der overgår til social pension, får et tilbud om undersøgelse og rådgivning og en principielt gratis behandling, og at de personer, der overgår til varig hjælp efter bistandsloven, ligeledes får tilbud om gratis undersøgelse, rådgivning og behandling.

Det er klagtjort over for udvalget under udvalgsbehandlingen, at det, som er betegnende for den nuværende voksentandpleje, er, at den har en social slagside, der er større, jo ældre befolkningsgrupperne er.

Vi så gerne en opsøgende tandpleje for hele befolkningen, men vi ser for tiden ingen mulighed for at gennemføre en sådan. Derfor må vi i første omgang nøjes med de opsøgende tilbud til de to nævnte grupper, hvor vi finder mange af dem, der ikke har haft mulighed for at udnytte tandplejen indtil nu. Det gælder måske ikke helt for de yngre modtagere af varig hjælp, men her er der et lige så stort hensyn at tage til, at disse grupper ikke som den første spæremulighed, når indtægten går ned, vælger at spare på udgifterne til tandpleje.

Tandplejen er et led i den forebyggende sundhedspleje, et område, som regeringen har talt meget om, men hvor indenrigsministeren svigter totalt. Hver gang man har mulighed for at leve op til de smukke målsætninger, viger man udenom.

Den offentlige børnetandpleje har ud over at være en helbredsmæssig succes på grund af sin forebyggende og opsøgende virksomhed nu ført til de besparelser, vi havde forudset. Det ville have været rimeligt, om de besparelser, der nu viser sig på børnetandplejeområdet, blev brugt til at oprette tilsvarende ordninger inden for voksentandplejen med det samme opsøgende og forebyggende indhold, som børnetandplejen har. Det ville inden for en overskuelig fremtid medføre nye besparelser inden for voksentandplejen og en langt bedre tandstatus.

Regeringen lever ikke op til sin egen målsætning om et forebyggende sundhedsvæsen, som den dog selv har tilsluttet sig ved at tilslutte sig WHO's målsætning. Regeringen inddrager simpelt hen den besparelse, der nu er opnået i børnetandplejen.

Jeg skal gemme de mere principielle bemærkninger til tredjebehandlingen.

Merete Aarup (KF):

Jeg kan ikke forstå hr. Taanquists postulat om, at de ressourcer, der bliver frigjort i kommunerne, ikke kan anvendes til andet forebyggende arbejde. Der står jo netop i lovforslaget, at kommunerne *kan* sætte ind med forebyggende arbejde. Der står ikke